

Jeg erkender, at det kan have sine Vanskeligheder, naar der er Tale om en Foranstaltning, om hvilken man maa forudsæ Muligheden af, at der kommer flere lignende efter, at lovgive for hvert enkelt Skridt. Der skulde gerne være et lidt længere Aandedræt i vor Skattelovgivning. Der skulde gerne være bestemte og mere vidtskuende Planer for Ordningen af vor Finanshusholdning, end der kan være, naar man, hver Gang man faar Brug for 2—3 Mill. Kr., skal vedtage en Skattelov. Derfor skal jeg her ved denne Lov ikke insistere paa, at der allerede nu enten skaffes Dækning eller gives bestemt Tilsagn om, at der skaffes Dækning indenfor en vis kortere Tids Forløb. Men det sker under den Forudsætning, at det er den højtærede Finansministers Mening, som det er min, at Dækning skal der skaffes, og at der skal forelægges Lovforslag om Dækning, saa snart man bliver i Stand til blot nogenlunde at overse Situationen.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme, idet jeg dog tror, at det vil være hensigtsmæssigt, at der finder en ganske kort Udvalgsbehandling Sted i Dag, som forhaabentlig ikke vil hindre, at Lovforslaget bliver gennemført i endog meget kort Tid.

K. M. Klausen: Dette Lovforslag bereder os ingen Overraskelser. Enhver, der har fulgt Statens finansielle Forhold, siden Krigssituationen indtraadte den 1. August i Fjor, har været Vidne til, hvorledes Statens Udgifter har været stærkt stigende, medens dens Indtægter paa mange Omraader har været stærkt svigtende. Det er derfor naturligt, at vi kommer i saadanne Situationer, at det bliver nødvendigt at optage ret betydelige Laan. Der er ingen anden Vej at gaa end at skaffe Dækning til Stede gennem Laan; det vilde være umuligt at paalægge Befolkningen saadanne Afgifter, at man ad den Vej kunde skaffe Dækning. Der er vel ingen Grund til i dette Øjeblik at optage en almindelig Diskussion om vore finansielle Forhold. Den højtærede Finansminister fraraadede jo ogsaa dette i sin Tale i Gaar, idet han ønskede, at en saadan Diskussion skulde udsættes, til man kunde se med større Klarhed baade paa Nutiden og paa Fremtiden, end man kan i dette Øjeblik. Jeg kan derfor anbefale dette Lovforslag om at optage et Laan paa 60 Mill. Kr. Men alligevel kan man ikke godt lade være at tænke paa, ad hvilke Veje man skal skaffe Dækning for de betydeligt forøgede Udgifter, Statskassen vil

faa i de kommende Aar. 5 pCt. Rente af 60 Mill. Kr. betyder for Statskassen en aarlig Udgift af 3 Millioner, og det vilde derfor være naturligt, om man, inden man gik til at vedtage dette Laan, havde sikret sig, hvorledes Renterne skulde skaffes til Veje. Da den højtærede Finansminister ikke har ønsket, at vi skal komme ind herpaa, skal jeg afholde mig derfra, men jeg vil dog antyde, at jeg vil haabe, denne Dækning maa blive skaffet til Veje paa lignende Maade som ved det sidste store Laan, altsaa gennem Skattelove af lignende Indhold som dem, vi vedtog som Dækning for det foregaaende Laan.

Jeg har ikke noget imod, at Sagen henvises til en kort Behandling i et Udvalg. Der kan være adskillige Ting, som var Overvejelse værd, bl. a., om den Provision, der skal gives til Bankerne, nu ogsaa er af passende Størrelse. Man kunde godt tænke sig, at Staten stiftede et Laan som dette uden at benytte Bankerne som Mellemmand. Vi har jo stiftet et Laan paa 10 Mill. Kr. gennem Statsgældsbeviser uden at benytte Bankerne. Det har altsaa vist sig, at Staten godt direkte kan stifte et saadant Laan. Hvorvidt den Provision, Bankerne skal have, 1 pCt., der altsaa vil udgøre i alt 600,000 Kr., ikke er for høj, kunde man maaske ogsaa tale om. Navnlig vil jeg da finde, at for saa vidt de gamle Statsgældsbeviser fra Laanet paa de 10 Mill. Kr. bliver ombyttet med de nye, var der vel neppe nogen Grund til, at Bankerne ogsaa skulde tjene 1 pCt. ved en saadan Ombytning.

Naar man vil prøve paa at undersøge, hvorfra disse 60 Mill. Kr. indenlandsk Statslaan skal komme, er man vel nærmest henvist til at se paa Sparekasserne; disse Penge vil sikkert blive taget ud af Sparekasserne. Nu er Forholdet jo det, at Sparerne i dette Øjeblik faar for de fleste af de i Sparekasserne indskudte Penge 3½ eller 4 pCt. og i meget sjældne Tilfælde lidt over 4. Det er altsaa en god Forretning for Sparerne at udtage deres Penge af Sparekasserne. De vil derved kunne opnaa 1 à 1½ pCt. mere i Rente, end de har i Øjeblikket, og alligevel en lige saa fin, maaske endnu finere Sikkerhed for deres Penge. Jeg tror derfor, at dette Lovforslag vil komme til at gaa ud over vore Sparekasser, Sparekasserne vil blive nødt til at realisere en Del af de Værdipapirer, de ligger inde med, og det vil sikkert i Øjeblikket ikke kunne gøres, uden at Kurserne trykkes ned, saaledes at dette Lovforslag vil kunne medføre et maaske